

متن پرسش

سلام و عرض خسته نباشید خدمت استاد بزرگوار: اینجانب کارگری هستم ۴۳ ساله. ۲۳ سال است در تهران ساکنم. ۲۰ سال هم بیمه دارم. پسر هم طلبه است. مقصود اینکه: از روزی که به تهران آمده ام آرامش ذهنی و فکری ندارم. روحیه ام با این محیط شهری و به اصطلاح مدرن نمی خورد، هر چه تلقین کردم هم نشد. ما روستایی داریم که علاقه دارم در آن زندگی کنم ولی آنجا هم کار و شغل کم و محدود است. حال مانده ام چه کنم. اینجا هم برایم قابل تحمل نیست. نمی دانم بروم و به تشویش در دینداری ام خاتمه بدهم یا بمانم اینجا. چون در شهرستان دینم راحت تر می ماند. راهنمایی لطفا بفرمایید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر حال باید عاقلانه عمل کرد و نه احساساتی. اگر با رفتن در روستا زندگی تان مختل نشود خوب است که به محل بومی خود بروید و گرنه سعی کنید با حضور در جمعه و جماعت و ارائه‌ی اخلاق حسنه، برای خودتان جهنم شهر را به بهشت تبدیل کنید. موفق باشید